

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΠΛΑΤΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΟΜΟΣ Η'. - ΤΕΥΧ. Α' ΚΑΙ Β'.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ ΚΑΙ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ὅσα ἔστι περὶ τοῦ ἄνθρωπου ἀληθινῆς
βουλῆς καὶ ἢ περὶ παιδείας καὶ ἀρετῆς καὶ
τῶν αὐτῶν ἀρετῶν. (Πλάτ. Θεάγης).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Χ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

1885

Ἄλλὰ καὶ ἐν ἐπιστημονικῷ φροντιστηρίῳ συνελέγοντο ἐκεῖνοι ἐκ τῶν ἀκροατῶν του, οἵτινες ἐσκόπουν εἰδικῶς νὰ σπουδάσωσι τὴν ἐπιστήμην τῆς γλωσσολογίας. Πόσω δὲ καλῶς καὶ ζωηρῶς ἐπέδρα ὁ διδάσκαλος ἐπὶ τοὺς μαθητάς του ἄριστα ἀποδεικνύουσιν αἱ κατὰ σειρὰν ἐκδοθεῖσαι μελέται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Λατινικὴν γραμματικὴν, αἵτινες ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ διδασκάλου ἀπὸ τοῦ 1868 περιέχουσι κατ' ἐξοχὴν τὰς αὐθυποστάτους ἐργασίας τῶν μαθητῶν, μὴ ἀποκλειομένης τῆς συνεργίας ἄλλων. Συνάμα δὲ διετήρει τὴν συνάφειαν πρὸς τὴν κυρίως κλασικὴν φιλολογίαν διὰ τούτου, ὅτι αὐτὸς ἦτο ἅμα καὶ διευθυντὴς τοῦ φιλολογικοῦ φροντιστηρίου.

Μετὰ τοῦ Γεωργίου Κουρτίου ἀπώλεσε τὸ πανεπιστήμιον τῆς Λειψίας ἓνα τῶν κορυφαίων αὐτοῦ καθηγητῶν. (*) Ε. Γ.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικὸς φιλολογικὸς σύλλογος ἀπεφάσισεν, ἵνα ἐπὶ τῆς εἰκοσιπενταετηρίδι αὐτοῦ, κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, καλέσῃ τοὺς λογίους καὶ ἐπιστήμονας Ἕλληνας εἰς ἐπιστημονικὸν συνέδριον, ὅπερ ἀρχόμενον τῆ 16 αὐγούστου διαρκέσει ἐπὶ δεκαήμερον. Σκοπὸς τοῦ συνεδρίου ἔσται ἡ σκέψις πρὸς μείζονα καλλιέργειαν καὶ διάδοσιν τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν ἐν ταῖς κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἑλληνικαῖς χώραις α) δι' ἀνακοινώσεως διαφόρων πραγματειῶν καὶ β) διὰ χρηματικῶν προσφορῶν.

ΠΡΟΣΩΡΙΝὸν ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Τῶν θεμάτων ἃ ὑποβάλλει ἡ πρὸς διοργάνωσιν τοῦ Συνεδρίου ἐπιτροπή.

Τὰ μέλη δύνανται καὶ ἄλλα πραγματεύσασθαι θέματα ἃ ἂν νομίζωσιν οἰκειότερα ταῖς ἰδίαις μελέταις. Ὡς ἐρρήθη ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 τὰ θέματα τῶν ἀναγνωσθησομένων πραγματειῶν μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν γραψάντων δεόν πεμφθῆναι τῇ ἐπιτροπῇ κατὰ Μάϊον 1886.

(*) Ἐλήφθη ἐκ τῆς Illustrirte Zeitung τῆς Λειψίας.

Τὸ ὀριστικὸν πρόγραμμα τῶν θεμάτων μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν ἀναλαβόντων μελῶν πραγματεύσασθαι θέμα τι ἢ ἀποστειλάντων πραγματείαν τινὰ ἐκδοθήσεται κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1886 καὶ πεμφήσεται τοῖς μέλεσι τοῦ Συνεδρίου.

Θέματα διὰ τὰς γενικὰς συνεδριάσεις.

α') Τίνα τὰ αἷτια δι' ἃ, ὅ, τι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος παρέλαβε παρὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, ἀφωμοίωσεν αὐτὸ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ἐπιθέν τὴν ἰδίαν αὐτοῦ σφραγίδα ἐπ' αὐτοῦ καὶ κατέστησεν αὐτὸ τέλειον.

β') Τί ἐκάστη γραμματεία (litterature) τῶν νεωτέρων ἐθνῶν, τοῦ Ἰταλικοῦ, τοῦ Ἰσπανικοῦ, τοῦ Ἀγγλικοῦ, τοῦ Γαλλικοῦ καὶ τοῦ Γερμανικοῦ ἠρύσατο ἐκ τῆς ἑλληνικῆς γραμματολογίας, τίνος ἔθνοιοι συγγραφεῖς καὶ οἱ ποιηταὶ κάλλιον ἐνόησαν τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ τίνες οἱ ἰδιάζοντες αὐτῆς χαρακτήρες.

γ') Περὶ τῆς φυσικῆς ἀγωγῆς, κατ' οἶκον καὶ ἐν τῇ σχολῇ.

δ') Περὶ τῆς ῥοπῆς ἣν ἔσχεν ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ τέχνη εἰς τὴν σύστασιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τὴν ἀναγέννησιν.

ε') Ἱστορικὴ ἐπιθεώρησις τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐν Βυζαντίῳ κατὰ τὴν Ι', ΙΑ', καὶ ΙΒ' ἑκατοντατηρίδα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πηγῶν καὶ τῶν νεωτέρων ἐρευνῶν.

ς') Περὶ τῆς ἐπενεργείας τῆς βυζαντινῆς τέχνης ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ ἀλλαχοῦ τῆς ἐσπερίας Εὐρώπης καὶ ἐν ταῖς Σλαβικαῖς χώραις.

ζ') Περὶ τῆς πρώτης καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ὡς ἔχει νῦν ἐν τοῖς μᾶλλον πεπολιτισμένοις ἔθνεσιν.

η') Περὶ τῶν μεταβολῶν, ἃς ἐπήνεγκον εἰς τὰς περὶ τῆς ἱστορικῆς ἀναπτύξεως τῆς ἑλληνικῆς τέχνης θεωρίας αἱ νεώτεροι, αἱ γινόμεναι εἴτε ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς χώραις εἴτε ἀλλαχοῦ.

θ') Περὶ τῆς τεραστίας προαγωγῆς τοῦ νέου πολιτισμοῦ, προελθούσης ἐκ τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνακαλύψεων καὶ προόδων τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.

ι') Περὶ τῶν προσφορωτέρων μέσων, δι' ὧν εὐκολυνθήσεται ἡ καλλιέργεια καὶ διάδοσις εἰς τὰς ἡμετέρας χώρας τῶν φυσικῶν καὶ

φυσιογραφικῶν ἐπιστημῶν (sciences physiques et naturelles).

ια') Πῶς ὁ πλοῦτος γίνεται πρόξενος τῆς ἠθικῆς μορφώσεως ἔθνους τινός.

ιβ') Περὶ τῆς ὑγιεινῆς ὡς μέσου ἠθικῆς προαγωγῆς.

ιγ') Διὰ τί ἡ ἠθικὴ προαγωγή οὐκ ἀεὶ συμβαδίζει τῇ διανοητικῇ.

Θέματα διὰ τὰς συνεδριάσεις τῶν τμημάτων.

Θέματα τοῦ φιλολογικοῦ τμήματος.

α') Περὶ τῶν ὁμοιοτήτων καὶ διαφορῶν τῆς ποιητικῆς καὶ πεζῆς πεκαλλιεργημένης γλώσσης πρὸς τὴν λαλουμένην ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἀπὸ Ὀμήρου μέχρι Δημητρίου τοῦ Φαληρέως.

β') Περὶ ἀπλότητος, ἀφελείας, κάλλους καὶ ὕψους τῆς δημοτικῆς ἡμῶν προήσεως ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἀρχαίαν.

γ') Ἐπισκοπὴ τῶν ἐρευνῶν περὶ τῆς νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης ἀπὸ Καραϊῆ μέχρι τοῦ νῦν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκδοθέντων γλωσσαρίων καὶ ἄλλων νεοελληνικῶν κειμένων καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν μελετημάτων τῶν τε ἡμετέρων καὶ τῶν ξένων γλωσσομαθῶν.

δ') Περὶ τῆς μοναδικῆς θέσεως τῆς γραπτῆς τουρκικῆς γλώσσης, συγκρινομένης πρὸς τὰς ἄλλας γραπτὰς γλώσσας, ἀρχαίας τε καὶ νέας· ὁ πλοῦτος αὐτῆς ἀπαρτίζεται ἐκ λέξεων τοῦ Τουρκικοῦ ιδιώματος, τοῦ Περσικοῦ καὶ τοῦ Ἀραβικοῦ, ἀνήκοντος ἐκάστου ἰδίῳ συμπλέγματι γλωσσῶν, τοῦ μὲν Τουρκικοῦ τῷ Τουρανικῷ, τοῦ δὲ Περσικοῦ τῷ Ἀριακῷ, τοῦ δὲ Ἀραβικοῦ τῷ Σημιτικῷ.

ε') Περὶ τῆς προσηκούσης μεθόδου πρὸς παρασκευὴν κριτικῆς ἐκδόσεως οἰουδήτινος Ἑλληνοσ συγγραφέως ἢ ποιητοῦ.

(Ὁ Σύλλογος ἐπιθυμεῖ τὴν σύνταξιν τοιαύτης τινὸς πραγματείας πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἡμετέρων νέων θιασωτῶν τῆς φιλολογίας).

ς') Τίνα εἰσὶ τὰ κριτικὰ ἀποτελέσματα τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων ἀντιπαραβολῶν τῶν πλατωνικῶν χειρογράφων καὶ τίς ἡ ὁμοσταγῆς διαίρεσις αὐτῶν.

(TOM. II')

(Ἐν τῇ πραγματείᾳ δοθήσονται καὶ τινες ὁδηγίαι περὶ ἀντιπαραβολῆς χειρογράφων τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ συγγραφέων πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὰς ἐκδόσεις).

ζ') Τίνες εἰσὶν οἱ μέχρι τοῦδε γνωσθέντες τοῦ Λυσίου κώδικες. Νέα περιγραφή καὶ κριτικὴ αὐτῶν ἀντιπαραβολὴ πρὸς παρασκευὴν νέας κριτικῆς ἐκδόσεως τῶν λόγων τοῦ Λυσίου διὰ τὴν Ζωγράφειον βιβλιοθήκην.

η') Κριτικαὶ διορθώσεις εἰς τοὺς Ἑλληνας συγγραφεῖς.

θ') Εἰς Σοφοκλέα.

ι') Εἰς Εὐριπίδην.

ια') Περὶ τοῦ φωτός, ὅπερ ἐπελήσεν ἡ συγκριτικὴ γλωσσολογία εἰς τὴν ἱστορικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἰδίᾳ τῆς συντάξεως αὐτῆς.

ιβ') Ἀναλυτικὴ μέθοδος πρὸς συγγραφὴν συγκριτικῆς γραμματικῆς τῶν νεωτέρων ἑλληνικῶν διαλέκτων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δημοτικῶν μεσαιωνικῶν κειμένων, τῶν δημοτικῶν συγγραφῶν τοῦ ΙΓ', ΙΖ' καὶ ΙΗ' αἰῶνος, καὶ τῶν ἐκδοθέντων παραμυθίων καὶ ᾠμάτων, καὶ ἐπὶ τῇ ἱστορικῇ συγκρίσει τῶν ἀπαντῶντων τύπων ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς τῶν ἀρχαίων διαλέκτων.

ιγ') Περὶ μεταφράσεων Ἑλληνικῶν κειμένων εἰς ἀνατολικὰς γλώσσας· συνοπτικὴ ἱστορία καὶ χαρακτηρισμὸς αὐτῶν.

ιδ') Περὶ ἀρμενικῶν μεταφράσεων τῶν Αἰσωπείων μύθων καὶ ἄλλων Ἑλληνικῶν κειμένων ἐμμέτρων ἢ πεζῶν.

ιε') Περὶ τῶν Ὀθωμανικῶν βιβλιοθηκῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

ισ') Ἱστορικαὶ μελέται περὶ ἄλλων ἀξιοσημειώτων βιβλιοθηκῶν ἐν Ἀνατολῇ.

ιζ') Τίνες ἐκ τῶν μυθικῶν παραδόσεων τοῦ ἡμετέρου λαοῦ, συγγένειαν καὶ σχέσιν ἔχουσαι πρὸς ἀρχαίους μύθους, οὕτω ἐγένοντο ὑποκείμενον ἐρευνῶν.

ιη') Μελέται περὶ τῶν δημοτικῶν ᾠμάτων τοῦ Ἀκριτικοῦ κύκλου ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς γνωσθείσας συντάξεις τοῦ Βυζαντινοῦ ἔπους τοῦ Διγενοῦς Ἀκρίτα.

Θέματα τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τμήματος.

α) Ὅδηγίαι πρὸς ἀκριβῆ ἀντιγραφὴν καὶ ἐρμηνείαν τῶν ἀνακαλυπτομένων ἐπιγραφῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους.

β) Συλλογαὶ Ἑλληνικῶν καὶ Λατινικῶν ἐπιγραφῶν συλλεχθεισῶν δι' ἀντιγραφῆς ἢ διὰ χαρτῶν ἐκτυπωμάτων· πληροφορίαι περὶ τοῦ τόπου ἐν ᾧ εὑρέθησαν, καὶ κριτικαὶ μελέται περὶ αὐτῶν.

γ) Ἐπιθεώρησις καὶ γενικὸς κατάλογος τῶν μέχρι τοῦδε ἐλληνιστῶν ἐκδοθεισῶν χωρογραφικῶν καὶ τοπογραφικῶν μονογραφιῶν καὶ διατριβῶν. Διαίρεσις κατὰ χώρας καὶ συνοπτικὴ ἔνδειξις τῆς ἐπιστημονικῆς ἀξίας αὐτῶν πρὸς γνῶσιν τῶν περὶ τὴν ἀρχαίαν καὶ νέαν γεωγραφίαν τῶν ἡμετέρων χωρῶν ἀσχολουμένων.

δ) Συγκριτικαὶ ἔρευναι καὶ ἀντιπαραβολὴ νεωτέρων τοπογραφικῶν ὀνομασιῶν πρὸς ἀρχαίας, ἰδίᾳ ἐν ταῖς χώραις τῆς Ἐλάσσονος Ἀσίας, Θράκης, Μακεδονίας, Ἡπείρου, νήσων κτλ. ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἱστορικῶν καὶ γεωγραφικῶν πηγῶν, τῶν ἐπιγραφῶν, τῶν ὀδοιπορικῶν καὶ τῶν ἐξ ἀνασκαφῶν ἐπιστημονικῶν ἀποτελεσμάτων.

(Οἴκοθεν ἐννοεῖται ὅτι ἕκαστος περιορισθῆσεται ἐν αἷς χώραις ἐποιήσατο εἰδικὰς μελέτας καὶ ἔχει συλλογὴν ἐπιγραφῶν καὶ ἄλλων μνημονίων).

ε) Ποῦ ἔκειτο τὸ ἀρχαῖον Ἀδραμύτιον, τοπογραφία καὶ ἱστορία αὐτοῦ.

ς) Προσδιορισμὸς γενικὸς ἢ μερικὸς τῶν ἀρχαίων Βυζαντινῶν καὶ μεσαιωνικῶν τοπογραφικῶν ὀνομασιῶν τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου.

ζ) Ποῦ τῆς Ἀνατολῆς σώζονται μνημεῖα Βυζαντινῆς γλυπτικῆς, ζωγραφικῆς, τοιχογραφιῶν καὶ ψηφωτῶν οὕτω μελετηθέντα, σύντομος περιγραφή αὐτῶν μετὰ σχεδιασμάτων, εἰ δυνατόν καὶ φωτογραφημάτων.

η) Συγκριτικαὶ ἱστορικαὶ μελέται περὶ τοῦ Συνεκδήμου τοῦ Ἱεροκλέους καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Τακτικῶν ἢ Συνταγματίων, τῶν γνωστῶν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *Notitiæ Episcopatum*.

θ') Κριτική ἔρευνα περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ ἀναπτύξεως τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς σηματογραφίας, ἰδίᾳ ἀπὸ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ μέχρι Χρυσάνθου. Κείμενα δείγματα μεμουςουργημένων τεμαχίων χρονολογικῶς κατατεταγμένα, καί, εἴπερ ἐστὶ δυνατόν, ὁδηγίαι πρὸς ἀνάγνωσιν αὐτῶν.

ι') Ἱστορικαὶ μελέται περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ ἀναπτύξεως τῶν Ἀραβικῶν καὶ Τουρκικῶν νομισμάτων καὶ τῆς σχέσεως αὐτῶν πρὸς τὰ Βυζαντινά.

ια') Που τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάσσορος Ἀσίας κεῖνται προϊστορικὰ μνημεῖα, τίνα ἐξ αὐτῶν ἠρευνήθησαν, καὶ τίνα μένουσιν ἔτι ἀνερεῦνητα.

Θέματα τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ τμήματος.

α') Ποία τίς ἐστὶ παρ' ἡμῖν ἡ πρώτη καὶ μέση ἐκπαίδευσις ἀμφοτέρων τῶν φύλων, καὶ ποία τίς ὄφειλεν εἶναι, ἢ ἐν ἄλλαις λέξεσι περὶ τῶν ἐλλείψεων τῆς πρώτης καὶ μέσης ἐκπαίδευσως τοῦ ἡμετέρου ἔθνους καὶ περὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν.

β') Περὶ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν ἡμετέρων σχολείων· ὁμολογητέον ὅτι ἐν τοῖς ἡμετέροις σχολείοις τὸ περὶ ὑγιεινῆς κεφάλαιον ὄλως παραμελεῖται· πόθεν ὀφείλομεν ἀρχὴν ποιήσασθαι τῶν ὑγιεινῶν μεταρρυθμίσεων.

γ') Περὶ τῆς ἐπιδόσεως τῆς πρώτης καὶ μέσης ἐκπαίδευσως παρὰ τῷ ὀθωμανικῷ λαῷ διὰ τῆς ἰδρύσεως ἀπανταχοῦ τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους σχολείων ἀπὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου Ἀπτοῦλ Χαμίτ Χάν τοῦ Β' καὶ τῆς ἐνδελεχοῦς αὐτοῦ προνοίας καὶ προστασίας

δ') Περὶ ἰδρύσεως πραγματικῶν σχολῶν (Realschulen) καὶ τῆς χρησιμότητος αὐτῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἔθνει· τίς ἐστὶ κατ' ἀνάγκην ἡ διαφορὰ αὐτῶν πρὸς τὰς πραγματικὰς σχολὰς τῶν ἄλλων ἐθνῶν τῶν ἐχόντων γλῶσσαν ἰδίαν τελείαν καὶ γραμματολογίαν πλουσιωτάτην.

ε') Κατὰ τί διαφέρουσιν ἐν Γερμανίᾳ αἱ πραγματικαὶ σχολαὶ

(Realschulen) τῶν πραγματικῶν γυμνασίων (Relagymnasien), ταῦτα δὲ τῶν κλασικῶν γυμνασίων.

ς') Περὶ τῶν διαφορῶν, ἅς κατ' ἀνάγκην ὀφείλουσιν ἔχειν τὰ σχολεῖα τῶν ἀρρένων ἀπὸ τῶν παρθεναγωγείων.

ζ') Περὶ διδακτικοῦ προγράμματος ἢ περὶ συναρμογῆς ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῶν διαφόρων μαθημάτων· ἐν ἄλλαις λέξεσι περὶ τῆς ἀπονομῆς ἐκάστῳ αὐτῶν τῆς δεούσης τάξεως καὶ τοῦ δέοντος χρόνου.

η') Τίς ὀφείλει εἶναι παρ' ἡμῖν ἡ γλῶσσα τῶν βιβλίων τῆς δημοτικῆς παιδείσεως καὶ τίς ἡ μεταξὺ τῶν διδασκόντων καὶ διδασκομένων.

θ') Περὶ τῆς χρησιμότητος παρ' ἡμῖν τῶν νηπιαγωγείων ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης ὡς μητρικῆς ἐν αἷς ἐπαρχίαις οἱ λαοὶ πολυμιγεῖς εἰσι καὶ γίνεται σύγχυσις γλωσσῶν.

ι') Διὰ τί αἱ γεωγραφικαὶ γνώσεις χωλαίνουσι παρ' ἡμῖν καὶ τίνι τρόπῳ θεραπευτέον τὴν ἔλλειψιν ταύτην.

Θέματα τοῦ ἠθικοκοινωνικοῦ τμήματος.

α') Περὶ τῆς χρησιμότητος τῆς διδασκαλίας τῶν στοιχείων τῆς ἠθικῆς ἐν τοῖς δημοτ. σχολείοις.

β') Περὶ τῆς καθαριότητος ὡς μέσου ἠθικῆς προαγωγῆς.

γ') Περὶ τῶν ὁμοιοτήτων καὶ διαφορῶν τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ δικαίου πρὸς τὸ Ῥωμαϊκόν.

δ') Περὶ τῶν νομικῶν συγγραμμάτων τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ 15' αἰῶνος μέχρι σήμερον.

ε') Περὶ τοῦ ἐφαρμοσίμου ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς Ἀνατολῆς τοῦ συστήματος τῆς ἀπομονώσεως.

(Τρία ἠθικοκοινωνικά ζητήματα ἐτέθησαν ἐν τοῖς ἐδαφίοις ια', ιβ' καὶ ιγ' τῶν γενικῶν θεμάτων).

Θέματα τοῦ ἐπιστημονικοῦ τμήματος.

α') Περὶ τῶν πηγῶν τῶν ποσίμων ὑδάτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

β') Τίνα τὰ τρόφιμα καὶ ποτά, ἃ δυστυχῶς ἤρξαντο καὶ παρ ἡμῖν.

γ') Περὶ τῶν ὀνομασιῶν φυτῶν καὶ ζώων ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἀρχαίας. Πηγαί· ἡ γλῶσσα τοῦ λαοῦ, τὰ ἰατρικὰ καὶ ἄλλα ἐπιστημονικὰ συγγράμματα ἐν τῇ ἀπλουστέρᾳ γεγραμμένα γλώσση τῶν Βυζαντινῶν καὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἀλώσεως καὶ ἐξῆς χρόνων, τὰ λεγόμενα ἰατροσόφια, ὧν πολλὰ σώζονται ἀνέκδοτα ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Ἑσπερίας Εὐρώπης.

δ') Περὶ λέπρας ἐν ταῖς ἡμετέραις χώραις καὶ περὶ θεραπείας αὐτῆς.

ε') Κατὰ πόσον ἡ θνησιμότης τῶν νεογνῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ προέρχεται ἐκ τῆς στέρσεως τοῦ μητρικοῦ γάλακτος.

ς') Ποία ἦν ἡ χειρουργικὴ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἱπποκράτους.

ζ') Περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ ἀναπτύξεως τῶν ἀστρονομικῶν γνώσεων παρ' Ἑλλησι μέχρι Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους.

η') Περὶ τῶν παρ' ἡμῖν τυφλῶν καὶ τῶν αἰτίων τῆς τυφλώσεως.

θ') Περὶ τῶν ἀντισηπτικῶν μέσων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

ι') Περὶ τῶν ἀναισθητικῶν μέσων οἷς ἐχρῶντο οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐν τε τοῖς Ἀσκληπιείοις καὶ τοῖς ἰατροείοις, ἐν ταῖς χειρουργικαῖς αὐτῶν πράξεσιν ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν.

ια') Περὶ τῶν γεωλογικῶν ἀπολιθώσεων παρὰ τῷ Μυριοφύτῳ.

ιβ') Ἡ ἐξέτασις καὶ ἀνεύρεσις τῶν αἰτίων δι' ἃ, ἐν ᾧ ἡ φυτικὴ παρασιτικὴ ἀσθένεια τῶν ἀμπέλων (*Oidium albicans*) προσβάλλει καὶ ἄλλας τινὰς χώρας καὶ δὴ καὶ τὰς ἐν τῇ Προποντίδι παρακειμένας τῇ νήσῳ Ὀφιοῦσῃ, ὅπως τυγχάνει οὕσα ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ.

ιγ') Περὶ ἰαματικῶν ὑδάτων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησιν.

Πέρα τῇ 10/22 Αὐγούστου 1885.

Ὁ πρόεδρος
ΠΡ. ΒΑΣΙΛΑΔΗΣ

Ὁ γραμματεὺς
Τ. ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗ.